

Fîla acêsta ese totu a opt'a di -- dar
prenumeratiunile se primescu in tôte ãilele.

Pretiuu pent'u Austria pe annu 6 fl. v. a. 10 1/2 de annu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tieri: pe annu
7 fl. 20 cr. pe 1/2 de annu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tôte siediunile si banii de prenumeratiune
sunt de a trimite la Redactiune:
Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Canteculu unui ôre-care secretariu.

Fruudia verde de bujoru,
Cauta maica la fecioru,
Câ de candu m'ai intiercatu,
Totu strainii m'au laptatu,
Si-apoi cam fara de veste,
Nici simtiendu, câ bine-mi este,
Trecui prin scoli innotandu,
La sciintie framentandu,
Pana ce m'am preotîtu,
Fui totu numai umilitu.

Inse-acuma de odata,
Vediendu-me 'n stare 'nalta,
Apucai a fi sumetiu,
Peste fire multu lumetiu,
Si acum vedu c'am smintitu
Celibe candu m'am santîtu,
Si me temu câ m'oiu cai,
Dêca 'n necasu voiu veni,
Câ n'am nici amicu iubitu,
Nici unu sufletu pocaitu.

Mai vertosu, de candu din Rom'a
Mi veni acî diplom'a,
Câ p'unu fiu de pedagogu,
Din Vien'a teologu,
Pap'a m'a invrednicitu
Sê fiu camerariu numitu;
Asta vadia stralucita,
La Romani nepomenita,
Dieu asié m'a câimacitu,
Câtu nu potu fi umilitu.

Nu asceptu acum nimica,
Numai ca sê fiu vladica,
Dumi-tale, mama draga
Incalete cu o cada
Popii sê-ti faca manie,
Mîe sê-mi aduca danie,
Apoi voi frati si tu sora
Sê 'ntonati cu toti o hora,
Ca nêmuri de unu vladica
Care esî din nimica.

Cu frumôse promisiuni,
Si cu multe mari minciuni,
Mi-am facutu amici preoti,
De la carii am multi zgloti;
Ca ei sê nu scîa bine,
Cum se 'nsiela toti pe sine,
Le dadui titule gôle,
Brane rosii peste fôle, —
Astfelu si ei din nimica
Numai la fumu se ridica.

De va fi la noi sinodu,
Sê deslege-atare nodu,
Câti prosti eu am ajutatu
Mi-oru resplati 'mprumutatu,
Câ-ci si ei au sê m'ajute
La ori ce vremi nesciute,
Se spêla mana cu mana,
Asié-i la noi in-de-mana,
Asié s'ajuta vladic'a
De cei facuti din nimica.

Voi preoti fara sciintia,
Pe cari v'am pusu in fiintia,
Sê sciti, câ ce eu v'am datu,
Prin acea voi v'ati legatu,
Câ-mi veti fi spre ajutoriu
La timpu nefavoritoriu,
Precum eu v'am ajutatu
De-ati intratu in acestu statu,
Bunu, grasu, mandru si domnescu,
Statornicu, bisericescu.

Asta-i calea, amici buni,
Ca sê mergemu la strabuni
Ca episcopi straluciti,
Camerari papali numiti;
Nu cautati ce dice lumea,
Cand u ve stâ nainte culmea,
La care dec'ati sositu,
Fia-care-i fericitu, —
Cante lumea 'n glasu babescu,
Tu esti in statu angerescu!

Asta este, dulce mama,
Cantarea mea cea balsama,
Pentru care-am si facutu
Tôte câte am potutu,
Bune, siode, si 'ncurcate,
Unii le dîcu, câ-su pecate,
Nisce false juramenturi,
Care le-am lasatu la venturi,
Numai statulu vladicescu
Ori si cum sê-lu dobandescu!

Gur'a Satului.

Gur'a Satului in diet'a Ungariei.

II.

Siedinti'a se deschide totu cu modalitatea in-datinata, adeca presedintele trage clopotulu intr'o dunga, — notarii se silescu a ceti protocolulu, dar in sgomotulu celu mare numai buzele li se vedu câ ambla, dar de auditu, nimene nu-i in stare sê-i audia, — presedintele declara apoi protocolulu de autenticatu.

* * *

In acestu restimpu Giga bâtsi intra in casa aducandu de bratiu pe noulu deputatu romanu Cséry, alesu de dinsulu si de Buha-Tielu, si ridenti face semnu casei, câ alegerea acestui nou reprezentante romanu e meritulu lui.

La asta ministrulu Lónyai zimbesce cu ironia catra Giga si i intinde man'a, — Giga inse si-trage man'a indereptu, si suridindu scôte portfoiulu seu si lu-aréta lui Lónyai, câ e golu.

Lónyai asisderea scôte alu seu, si strimbandu-se lu-aréta lui Giga, câ si alu lui e golu.

Vediendu acêsta Giga, si-baga portfoiulu in pusunariu, si se strimba catra Lónyai, — la ce apoi Cséry zimbesce si suride catra amendoi.

* * *

Apoi ministrulu Goronu-verde raspunde la o interpelatiune a lui Némét Albert, in privinti'a unei epistole cu 6000 fl., ce s'ar fi pusu „ad acta“ prin unu ôre-care magistru de posta, si in respunsulu seu face cunoscutu, câ epistol'a pierduta s'a gasitu, in se cele 6000 fl. ba, si asié totu lucrulu e in ordine.

Némét face numai acea observatiune la respunsulu ministerialu, câ ar fi mai bine do s'ar fi gasitu cele 6000 fl. in locu de epistol'a gôla, de ôra ce respectivulu ar avé mai multa trebuintia de cele 6000 fl., decâtu de o epistola, din care s'au scosu banii.

Mai departe aréta doue documinte originale, cari sunt falsificate prin acelu magistru de posta, si le depune pe mès'a casei.

Dar ce sê vedi! Nici ministrulu, nici presedintele casei nu vré sê le primésca, câ-ci déca interpelantele a vrutu sê se considere si aceste doue documinte falsificate, atunci ar fi trebuitu sê le asterne inaintea dietei mai nainte de a fi falsificate; pentru câ nici demnitatea casei, nici demnitatea ministeriului nu permite, ca sê se ocupe cu documinte false, — cu atâtu mai vertosu, câ-ci cumnatulu magistrului de posta a datu acestuia unu atestatu, prin care se dovedesce, câ cumnatulu seu e omu de omenia.

Scire importanta.

Intre caputati daco-romani si deaco-romani curge o pertractare de impacare.

Vediendu adeca daco-romanii, câ deaco-romanii toti si-au castigatu, si castiga mereu posturi graso si parale potrivite, — vreu sê tréca cu totii in partid'a deaco-romaniloru.

Acestia inse sciu pré bine, câ atunce ei nu voru mai avé nici unu pretiu, de ôra ce stapenitorii numai

Cas'a ie la cunoscintia acêsta scire imbucuratória, si trece la ordinea dîlei.

* * *

Comisiunea bugetaria reportéza, câ socotelile ministrului Lónyai sunt asié de confuse si fara ordine, încâtu omu cu sufletu nu e in stare a le revedé.

In urmarea acesteia Justh propune, ca — considerandu acêsta impregiurare — ministrului Lónyai sê i se deie absolutoriu, si socotelile sê se depuna in archivu.

* * *

Ací apoi urméza o disputa infocata.

Zsedényi apuca a cochetá cu stang'a, si a combate pe Lónyai si Just, — la ce apoi Máriásy din stang'a extrema se infuriéza, si-ie palari'a in dinti, si fuge in drépt'a, combatendu partid'a stanga, si aprobandu guvernulu, — in urma combate pe Zsedényi, câ pentru ce cochetéza cu stang'a, si pentru ce nu fuge in fuga mare — ca dinsulu — in acea partida, pe care o partinesce?

La ast'a drépt'a ride, desmierda si netezesce pe Máriásy, éra stang'a crisca dintii si amenintia pe desertoriulu Máriásy.

University Library * * *

In urma Zsedényi cere cuventu in cestiune personala, si demustra câ e mai frumosu a trece din o tabera in alt'a merentiu si fara sgomotu, decâtu in fug'a mare, cum a facutu-o Máriásy.

Dupa acêsta apuca a vorbi de odata vr'o 20—30, si se face sgomotulu ordinariu.

* * *

Presedintele dá cu clopotulu in josu, dá in susu. Tôte-su insedaru. Nu-lu baga nime in séma. In urma se scôla in picióre, pune brancile la olalta, sê róge ca sê-lu asculte sê dîca si elu numai unu cuventu.

Tôte-su insedaru. Sgomotulu se incepe si pe galerie, si pe coridoru.

Vediendu aceste presedintele, o tuli la fuga afara, deputatii si ascultatorii o luara toti dupa elu, inse dinsulu fiindu bunu de fuga, nu-lu potura prinde.

Si cu aceste siedinti'a s'a incheiatu in ordinea cea mai buna.

Gur'a Satului.

pentru aceea li platescu serviciulu, ca sê póta paralisá prin ei pe daco-romani.

Dreptu aceea, ca sê nu scape din mana placint'a unsa, au promis daco-romaniloru, câ — déca voru romané si mai departe daco-romani, si nu-i voru confundá pe dinsii in socotelile si gesiesturile loru — de la anulu nou voru dá din castigu a patr'a parte — daco-romaniloru.

TRÉNCA si FLÉNCA.

T. Audít'ai, soro Flénca, câ noulu ministru Rajneru vre sê se candideze de deputatu la Fagarasiu.

F. Audítu. Si apoi.

T. D'apoi atunci Giga va avé inca unu ortacu in diet'a, nu va fi numai dinsulu alesu de — doi trei.

F. Eu me temu, câ dlu ministru va patí-o mai siodu la Fagarasiu, decâtu Giga la NA SÈ UDU.

T. Nu te teme, câ atunci i dâmu si noi căfe unu votu.

F. N'ai avé de gandu sê mergemu la Rom'a?

T. Pentru ce?

F. Sê vedemu pre santii parinti toti gramada, dóra ne-aru santí si pre noi.

T. Ce minune póte sê fia óre, câ Prunculu-Banatului nu mai vino de la Bucuresci?

F. Nu sciu dîo eu. De-abuna sama are mari lucruri pre acolo.

T. Se póte dîo acoa, câ cu romanii de acolo nu poti face ori ce, ca si cu unii de aice.

F. Pentru ce?

T. Pentru câ aceia nu aspiréza la grati'a lui Andrâsi.

Responsula ministrului de justitia

la interpelatiunea lui Al. Mocioni.

Onorabila Camera!

Cu tóte câ nu sum indetoratu sê respundu acuma indata, ci asiu poté sê respundu poste unu anu séu doi, candu adeca terminulu inchisorii lui Romanu va espirá, totusi éta dîcu aceste.

Sistarea procesului pentru pronunciamentu privesce numai pe aceia, carii au facutu acelu pronunciamentu, — prin urmare cei ce au publicatu acelu pronunciamentu in diariile loru, nu potu sê se bucura de acést'a gratia innalta.

Autorii pronunciamentului fura agratiati, — inse procesulu intentatu in contra aceluia, carele numai a publicatu pronunciamentulu in sói'a sa, nu se póte sistá, pentru câ dinsulu e mai culpabilu decâtu chiar autorii aceluia, si pentru câ dinsulu e Ales. Romanu.

Onorabil'a camera va vodé din aceste, câ procedur'a nóstra a fostu corecta, logica, si convenabila cu principiile juridice. (Majoritatea imposanta striga: Eljen!

TANDA si MANDA.

T. Audít'ai, frate Mando, ce a dîsu Ujfalusy, prefectulu cotátii de mamaliga, vreu sê dîcu de tocana, cu ocasiunea deschiderii sieditiei comitetului?

M. Ba.

T. D'apoi a dîsu, câ tocanarii sunt cei mai mari si cei mai bunii politici in lume.

M. Are dreptu, câ ei tocanarii din politic'a cea mare si intielépta a botezatu mamalig'a de tocana, ca sê n'o gunósca nime.

T. Óre, Dómne, acei politici mari in fine cu politic'a loru nu o sê remana la nimica?

M. Totu una! Pentru aceea magiarii si atunci i voru numí mari politici, — si-apoi tocanarii so multiumescu, déca i lauda — strainii.

T. Dar in diet'a n'ai mai fostu?

M. Ba fostu-am in septeman'a trecuta.

T. Si ce ai vediutu si auditu pe acolo?

M. Am vediutu pe printulu slovaciloru Just, — cum intr'o vorbire bine comandata de stapanitori — a zimbitu cu o ortografia frumósca catra ministrii, si acestia catra elu zimbiau asisdere dupa cotta.

T. Si-apoi?

M. Vediendu acésta deputatii deaco-romani, se scarpenu in tica de superare, câ pentru ce nu zimbescu ministrii si catra dinsii, câ-ci si dinsii au facutu destulu serviciu stapanitoriloru actuali, pe cont'a natiunii?

T. Dar n'au ce sê so supere, câ-ci scfi ce dîce romanulu: ascépta murgule pana la Pasci, iérba verde o sê pasci!

T. Dar de pe la Aradu ce mai scii?

M. Am auditu, câ intre patru calugari, cari se afla in curtea episcopésca de acolo, s'a escatu o cértá mare si svada, câ óre care e celu mai mare calugaru dintre ei.

T. D'apoi de ce se mai cértá pentru asta? Nu incupe indoiéla, câ acel'a e celu mai mare calugaru, carele calugarindu-si cuventulu datu alegatoriloru soi, prin acést'a si-a castigatu titlu de „María Sa“, si léfa de 3800 fl.

Demintîre.

Unii ómeni reutaciosi au latítu scirea, câ guvernulu a tramisu la Nascudu pe Papp Zsiga, pentru ca sê. . . .

Ast'a e minciuna.

Au nu e destulu la Nascudu unu Bohatielu?

Candu au plecatu la Suez,

Si candu s'au rentornatu de acolo.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: **Iosifu Vulcanu.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piat'a Pesciloru Nr. 9.